

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 23. maijā iesniedza Augstākā tiesa (Latvija) – IK “L.Č.”

(Lieta C-288/16)

(2016/C 260/42)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicējs: IK “L.Č.”

Otrs lietas dalībnieks: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006.gada 28.novembra direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 146. panta 1. punkta e) apakšpunkts interpretējams tādējādi, ka atbrīvojums no nodokļa tiek piemērots tikai tādā gadījumā, ja pastāv tieša tiesiska saikne jeb savstarpējas darbības attiecības starp pakalpojuma sniedzēju un preču saņēmēju vai nosūtītāju?
- 2) Kādiem kritērijiem jāatbilst minētajā normā norādītajai tiešajai saistībai, lai varētu atzīt, ka pakalpojums, kas saistīts ar preču importu vai eksportu, ir atbrīvots no nodokļa?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 Frucona Košice a.s./Eiropas Komisija 2016. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová)

Otra lietas dalībniece: Frucona Košice a.s.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 Frucona Košice/Komisija, kas Komisijai paziņots tajā pašā dienā;
- pasludināt spriedumu par prasību pirmajā instancē un noraidīt prasību kā juridiski nepamatotu; un
- piespriest atbildētājam un prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2016. gada 16. marta spriedumu lietā T-103/14 *Frucona Košice*/Komisija, kas Komisijai paziņots tajā pašā dienā; un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai otrā, un, ciktāl nepieciešams, trešā un ceturtā prasījuma pirmajā instancē atkārtotai izskatīšanai; un
- atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas ieskatā pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ, pirmkārt, attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību, un, otrkārt, privātā kreditora kritērija piemērošanu.

Attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību Komisijas izvirza trīs apelācijas sūdzības pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmuma nepareiza interpretācija; ar otro pamatu – juridiska kļūda LESD 107. panta 1. punkta interpretācijā attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību un ar trešo pamatu – *res iudicata* nepareiza piemērošana.

Pārsūdzētajā spriedumā ir norādīts, ka privātā kreditora kritērijs ir piemērojams pat tad, ja dalībvalsts administratīvajā procesā, pamatojoties uz detalizētiem argumentiem, apgalvo, ka valsts iestāde nav rīkojusies, pamatojoties uz apsvērumiem, kuri būtu privātā tirgus dalībnieka rīcības pamatā, ciktāl ieinteresētā persona apgalvo pretējo. Saskaņā ar Komisijas veikto judikatūras interpretāciju dalībvalsts nostājai ir būtiska nozīme attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērojamību.

Attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērošanu Komisija izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums attiecībā uz privātā kreditora kritērija piemērošanu. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi pienākumu veikt rūpīgu un objektīvu apgalvotā valsts atbalsta LESD 107. panta 1. punkta izpratnē pārbaudi.

Vispārējā tiesa lūdz Komisiju pēc savas ierosmes rekonstruēt ideāla, racionāla un pilnībā informēta hipotētiska privātā kreditora izturēšanos. Turklāt šāda prasība pastāv neatkarīgi no tā, ko attiecīgā dalībvalsts patiešām darīja vai kādu nostāju tā pauda. Atbilstoši Komisijas veiktajai judikatūras interpretācijai šī judikatūra neprasa Komisijai pašai iegūt pierādījumus un informāciju, ko būtu ieguvis racionāls privātais kreditors pirms tas veic savu vērtējumu, savukārt konkrētā valsts iestāde to nav izdarījusi. Drīzāk tās uzdevums ir vienīgi pārbaudīt, vai valsts iestāde subjektīvi – pamatojoties uz tās rīcību un pierādījumiem un informāciju, kas faktiski bija tās rīcībā, kad tā pieņēma lēmumu – izturējās kā privātais kreditors situācijā, kas ir cik vien iespējams līdzīga valsts iestādes situācijai, kas ir lēmuma par konkrētā pasākuma piešķiršanu pieņemšanas procesā.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 16. marta rīkojums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Tiesvedības valoda – poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.